

॥५१॥ कालात्मकाः कालस्यैव आत्मास्वभावोपेयौ ते काला तु सारिण इत्यर्थः ॥५२॥ ५३॥ ५४॥ ५५॥ आवाभोरोस्वयौ नैवेचेर्ये ॥५६॥ ५७॥ ५८॥ ५९॥ ६०॥ ६१॥ ६२॥ आ
 त्विज्यमिदोदुल्लोमिरिति न्यायेन आत्माने च यजमानाय च यकामय तेन मागायतीति श्रुते श्यासु बह्विजोपि फलावाभात्कम तो मृत्युस्पर्षो बधस्य कारणं संतो न अकारणो
 भवत इत्याह सृत्वरिति ॥६३॥ ६४॥ आवां दोषेण द्वेषादिनायुक्तौ त्वयानमंतव्यो किंतु विचरौ अतः प्रतोरप्यावयोर्गज महाभात्रयोरिव न किं त्विषमस्तीत्याहुः विव

यथा बायुर्जलधरा न्विकर्षति ततस्ततः ॥ तत इ जलदवत्सर्पकालस्याहं वशा नुगः ॥५१॥ सात्विकाराजसांश्चैव तामसाये च केचन ॥ भावाः
 कालात्मकाः सर्वे प्रवर्तते हं जंतुषु ॥५२॥ जंगमाः स्थावराश्चैव दिवि वायुर्दिव्य भवि ॥ सर्वे कालात्मकाः सर्पकालात्मकमिदं जगत् ॥५३॥
 प्रद्युत्तयश्च लोके स्मिंस्तथैव च निवृत्तयः ॥ तासो विदुस्तथैव च निवृत्तयः ॥५४॥ आदित्यश्चंद्रमा विष्णु रापो वायुः शतक्रतुः
 अग्निः खं पृथिवी मित्रः पर्जन्यो वसवो दितिः ॥५५॥ सरितः सागराश्चैव भावा भौ च पन्नग ॥ सर्वे कालेन सृज्यंते नृयंते च पुनः पुनः ॥५६॥
 एवं ज्ञात्वा कथं मां त्वंसं दोषं संपमन्यसे ॥ अथैवैव गते दोषे मयि त्वमपि दोषवान् ॥५७॥ ॥ सर्वे उवाच ॥ ॥ निर्दोषं दोषवंतं वान त्वां मृ
 त्यो ब्रवीम्यहं ॥ त्वया हं चोदित इति ब्रवीम्येता वदेव तु ॥५८॥ यदि काले तु दोषो स्ति यदितत्रापि नैष्यते ॥ दोषो नैव परीक्ष्यो मे न ह्यत्राधि
 कृता वयं ॥५९॥ निर्मोक्षस्त्वस्य दोषस्य मया कार्ययथा तथा ॥ मृत्योरपि न दोषस्यादिति मे तत्र प्रजो जनं ॥६०॥ ॥ भीष्म उवाच ॥ ॥
 सर्पो थार्कनकं प्राह श्रुतं ते मृत्युभाषितं ॥ नानागसं मां पाशेन संतापयितुमर्हसि ॥६१॥ ॥ लुब्धक उवाच ॥ ॥ मृत्योः श्रुतं मे वचनं
 वचैव भ्रजंगम ॥ नैव ता वददोषत्वं भवति त्वयि पन्नग ॥६२॥ मृत्युस्त्वं चैव हेतुर्हि बालस्यास्य विनाशने ॥ उभयं कारणं मन्ये न कारणमका
 रणं ॥६३॥ धिक्मृत्युं च दुरात्मानं क्रूरं दुःखं करं सतां ॥ त्वंचैवाहं वधिष्यामि पापं पापस्य कारणं ॥६४॥ ॥ मृत्युरुवाच ॥ ॥ विचरौ का
 लवशागावावां निर्दिष्टकारिणौ ॥ नावां दोषेण गंतव्यो यदि सम्यक्प्रपश्यसि ॥६५॥ ॥ लुब्धक उवाच ॥ ॥ युवा सुभौ कालवशो यद्विमेमृ
 त्युपन्नगौ ॥ हर्षक्रोधौ यथा स्यातां मे तदिच्छामि वेदितुं ॥६६॥ ॥ मृत्युरुवाच ॥ याकाचिदेव चेष्टा स्यात्सर्वा कालप्रचोदिता ॥ पूर्वमेव तदुक्तं
 हि मया लुब्धक कालतः ॥६७॥

शाविनि ऋत्विजोपि फलराशिण एव फलमस्ति न विरक्तस्येति भावः ॥६५॥ युवा मिमि ॥ भो मृत्युपन्नगौ यदियुवां का
 लवशो नर्हि मे ममत इत्यस्य परोपकर्तृरिहर्षः ॥ अपकर्त्तौ श्रुयुवयोरुपरि द्वेषो वा यथा स्यातां तथा ब्रूतं एतदहं वेदितुमिच्छामि त्वया हारपूर्वकं योज्यं एवं सर्वस्य परवशत्वे उ
 पकर्त्तृपकर्त्तौः स्तुतिर्निर्दिष्टा तां मिमि ति भावः ॥६६॥ परमार्थतः परिहारमाह येति ईश्वराधीनो जनः सदसद्वा कुर्वो नो नस्तु नवानिद्यदिति भावः ॥६७॥